

ledet, men i denne situation synes jeg, at nåleøjet bør være lægeordinationen.

Jeg synes, at vi skal tage de konkrete eksempler, der kan være i forbindelse med psykologhjælp, op under udvalgsbehandlingen. Det tror jeg vil være mere nyttigt end at tage det sådan i løs vægt i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Effektivisering af Patientklagenævnet).

Af sundhedsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 17/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

Formålet med dette lovforslag er at effektivere Patientklagenævnet, således at sagsbehandlingstiden for klagesager kan nedbringes.

Der indføres en absolut forældelsesfrist på 3 år. Det vil skabe klarhed til forskel fra det gældende. Det vil være mere rimeligt også for den indklagede.

Forslaget indebærer en ændring af nævnets formandskab, som er i tråd med intentionerne i forslaget. Det præciseres, at det alene er Patientklagenævnets kompetence at behandle klager, som er opstået i forbindelse med patientbehandling foretaget af sundhedsfaglige personer.

Patientklagenævnet vil i tilslutning til lovforslaget gennemføre en række ændringer i klage-

sagsbehandling, der tilgodeser patienterne og de indklagede sundhedspersoners retssikkerhed. Der indføres agterskrivelse i partshøring. Det vil sige, at et udkast til afgørelse i nævnet forelægges sagens parter til udtalelse i stedet for høring over dokumenter indhentet til sagen. Det mener vi er en klar forbedring af de implikerede parter retssikkerhed.

Det skal ifølge lovforslaget fremover i forbindelse med afgørelserne oplyses, om det er et enigt nævn eller et flertal, der har truffet afgørelsen i sagen. Det er vigtigt for alle parter.

Lovforslaget åbner for en fortsat effektivisering og styrkelse af Patientklagenævnet til gavn for klager og indklagede og dermed for retssikkerheden for begge parter. Alle vil jo gerne have ret, og alle vil gerne imødekommes på deres klage, men det er også til gavn for alle, at vi har en absolut klagefrist og kortest mulig sagsbehandlingstid.

En sag er jo for alle parter en belastning, som derfor bør tidsbegrænses mest muligt og have størst mulig retssikkerhed. Det mener vi at vi med lovforslaget kan være med til at sikre, så jeg skal på Socialdemokratiets vegne anbefale det.

Ester Larsen (V):

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn kan på sin vis kaldes en succes, i hvert fald hvis man ser på væksten i sagsmængden. Den har været stigende siden starten. At det forholder sig sådan, siger nu nok mere om tiden end specifikt om nævnet som sådan.

I et moderne samfund som vores er det naturligt for borgerne at påtale de forhold, de ikke er tilfredse med. Nogle gange er utilfredsheden berettiget og andre gange ikke, men det er vigtigt, at man har mulighed for, at klager kan blive afprøvet.

Det er imidlertid beskæmmende, hvor ofte dårlig kommunikation afføder problemer. På den baggrund må man glæde sig over og complimentere lægeforeningen for, at den etablerer kurser i god patientkommunikation. Og ekstra glædeligt er det, at der er meget stor interesse og ligefrem kødannelse ved disse kurser.

Ser man på de mange ændringer og justeringer, der har fundet sted af nævnets virksomhed, siden det startede i 1988, ja, så fornemmer man klart en stakåndethed for at følge med sagsmængden. Der blev foretaget ændringer allerede i 1989, så i 1993, så igen i 1996 og 1997, og nu er den så gal igen.